

Radnický Dráček 2024 ve znamení kvality a autorské tvorby

Oblastní přehlídku činoherních divadelních souborů hrajících pro děti pořádá Spolek divadelních ochotníků v Radnicích a Svaz českých divadelních ochotníků pod názvem Radnický dráček. Projekt byl uskutečněn za finanční podpory Plzeňského kraje a města Radnic. A bylo znát, že přehlídka má v zádech dvě silné instituce a že si ve městě váží toho, že se tu už po jednatřicáté najde několik aktivních jedinců z místního divadelního spolku, ochotných přiložit ruku k dílu a zorganizovat divadelní víkend pro děti z města a okolí.

Programová nabídka byla letos proti minulým letům nezvykle bohatá. Sešlo se šest soutěžních představení z různých koutů nejen Plzeňského kraje. Přehlídku doplnilo v doprovodném programu Duo Arioso z Rokycan, které koncertovalo v kostele sv. Václava, a samozřejmě se odehrál sobotní společenský večer organizovaný pořadateli pro členy souborů, kteří na přehlídce zůstávají po celý víkend a zúčastňují se představení i diskusí se soubory o viděném.

Dětský soubor Karkulka ze Základní umělecké školy v Chrástu se už několik let věnuje převodům filmových pohádek a muzikálů na jeviště. Hlavním organizátorem a režisérem v jedné osobě je Jarmila Holátová. V Radnicích jsme uviděli jejich nejnovější inscenaci, a to převod slavné filmové pohádky Mrazík od N. R. Erdmana v podání asi dvaadvaceti herců různého věku. Opulentní představení nabídlo především známý příběh, přehledně vystavěny, a z velké míry se držící předlohy a notoricky známých hlášek včetně hudebních čísel, které doprovodil sedmičlenný orchestr složený také ze žáků a absolventů stejné ZUŠ. A protože se jednalo především o studenty školy, nemohlo být herecké obsazení typově i zkušenostmi optimální, nicméně jsme viděli sympatické dílo, které je nejsilnější v hudební složce, a ocenění hodné z hlediska samotného zorganizování.

DS Osada z Horní Břízy a jeho mladší část Mladá Sada si za předlohu své nové inscenace zvolil loutkovou pohádku grafika, ilustrátora a loutkáře Vojtěcha Cinybulka Jak Kašpárek k živé vodě přišel a pak o ni zase přišel. Herci souboru vystupují v několika rolích a v kolektivní režii přehledně a s nadhledem interpretovali tento pohádkový příběh pro loutky. Právě onen nadhled, který se promítl do herecké práce i do scénografie, povýšil inscenaci nad jinak naivní příběh a jeho poslání.

Inscenace Království za korunu je autorský počín člena souboru Ochotníci Ostrov Josefa Ilko. A je to počín sympatický, nepostrádající logiku ani vtip.

Kateřina Burgerová provedla jevištní přepis či dramaturgii audioknihy Jiřího Dědečka Pohádky o Malé tlusté víle. Režie se ujala Iva Šimková a se souborem Thespis z Mošnova u Teplic nastudovala velmi zdařilou inscenaci o potřebě kamarádství a pomoci těm vyloučeným vrátit se do kolektivu. Alegorická inscenace z prostředí party hraček, je postavena především na slovním jednání v dadaistické formě. Je proto velmi obtížná pro vnímání dětského diváka, nicméně herci i režie

pracují tak, že divák téměř v každé chvíli ví na jaké téma, respektive o čem se vede řeč. Přestože v inscenaci vystupují pohádkové bytosti a zvířátka, inscenace díky formě spíše oslovuje dospělé publikum.

Divadlo Máj z Prahy přivezlo do Radnic vlastní pohádku Olgy Novotné Hračky. Autorka se ujala i režie a viděli jsme příběh pro malé děti o střetu dobra a zla, kdy zlo je reprezentováno postavou Zlolajdy, která brání opravě starých a poničených hraček, které jsou určeny k vyhození do popelnice. Dobro reprezentují kouzelnice Jajda a Majda, které se naopak pokoušejí hračky Barbínu a Šášu opravit a prodloužit jim tak smysluplný život. Posílením linie zla a jeho gradace by inscenace doznala většího napětí. Naopak spolupráce s dětským publikem byla velmi perfektní.

Poslední soutěžní vystoupení patřilo žákům a studentům ze souboru Malis Libochovice. Ladislav Valeš jako autor scénáře a současně i režisér inscenace, která se jmenuje Jen tak pro radost, připravil pro dva kluky a pět děvčat literární materiál sloužící k pohrávání si tématy a různými motivy, jak ve slovní tak i výrazově pohybové stylizaci. Mládež mnohdy improvizuje.

Letošní Dráček byl dle mého soudu velmi kvalitní. Žádná inscenace nepropadla, naopak každá přinesla nesporné kvality, byť v různé míře nebo složce. Co se ukázalo jako fenomén je, že jsme byli svědky výrazných autorských počinů vzniklých v rámci tvůrčího procesu u každého souboru. Ať od jevištních úprav prózy či předloh určených primárně pro činoherce, až po vlastní dramatickou tvorbu. Ukazuje se, že tam kde byl záměr něco pojmenovat, něco říci, tam se našel i odpovídající výsledný tvar inscenace. A to byl Radnický Dráček 2024.

Doporučení na Popelku Rakovník získaly, bez udání pořadí tyto tři inscenace:

Království za korunu – DS Ochotníci, Ostrov

Hračky – Divadlo Máj, Praha

Jen tak pro radost – Malis Libochovice

Jaroslav Kodeš